

28. Voor de Egyptenaren een gruwel

'Zo zult gij zeggen: uw knechten zijn mannen, die van onze jeugd af tot nu toe met vee omgegaan hebben, zo wij als onze vaders; opdat gij in het land Gosen moogt wonen; want alle schaapherder is de Egyptenaren een gruwel.' (Gen. 46:34).

Schaapherders, dat waren die nakomelingen van Israël. O, ze mochten best in Egypte komen wonen. Ze waren tenslotte familie van Jozef, die vreemde man, die iedereen zo wonderlijk in het leven had weten te behouden. Die kon je het land toch niet weigeren? Maar ... ze moesten toch maar niet in hun midden komen wonen. Schaapherders, daar moesten ze helemaal niets van hebben. Egyptenaren mochten zelfs geen brood eten met de Hebreëën, 'omdat zulks de Egyptenaren een gruwel is'. (Gen. 43:32). Daarom moesten de broers bij hun tweede komst in Egypte alleen aan een tafel eten en misschien ook wel in een aparte kamer. Het paste een Egyptenaar eenvoudig niet om vriendschappelijk met een Hebreëër om te gaan. Het was hem zelfs een gruwel!

Gruwelen doen had in het latere Israël altijd te maken met afgoderij bedrijven en alles wat ermee samen hing. Het was de HEERE een gruwel als Zijn volk in latere dagen zich ging gedragen als de volkeren rondom. Als zij zich te buiten gingen aan allerlei schanddaden en zich bovendien nog neerbogen voor de afgoden.

Die Hebreëën, ze aanbaden een God Die niemand kan zien. Dat snapt toch niemand? Misschien was het daarom wel dat deze zonen van Jakob voor de Egyptenaren een gruwel waren. Dat ze zich daarom niet met hen wilden vermengen. Het was hun God van wie ze niets wilden weten. Jawel, die Jozef had hun mooi geholpen, maar hun eigen godsdienst prijsgeven, nee, dat nooit...

En daarom moesten de zonen van Jakob en hun families apart wonen, afgescheiden van de Egyptenaren. Ook hierin kunnen we weer Gods leiding zien. Het was helemaal nooit Gods bedoeling dat de Hebreëërs zich thuis zouden gaan voelen in Egypte! Egypte was niet het land van de belofte. Dat was immers Kanaän, het land waaruit ze door honger gedwongen verdreven waren. Het was nooit Gods bedoeling dat de Hebreëërs zich zouden vermengen met de Egyptenaren. Dan zou er toch niets terecht komen van Gods belofte aan Abraham, Izaäk en Jakob? 'En Ik zal u, en uw zaad na u, het

land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaän, tot eeuwige bezitting; en Ik zal u tot een God zijn.’ (Gen 17:8). Dat land uwer vreemdelingschappen was dus Kanaän. Ook daar hebben Abraham, Izaäk en Jakob en diens zonen geleefd als vreemdelingen. Maar eens, eens zou dat land het hunne zijn. Naar Gods belofte. Eens zouden ze er ‘thuis’ zijn en zich er ‘thuis’ en geen vreemdeling meer voelen. Dat doel had God met deze schaapherders, die een gruwel waren in de ogen van de Egyptenaren. Het was deze afkeer van de Egyptenaren, die God gebruikte om Zijn volk apart te houden.

De les die hier voor ons in ligt is eenvoudig: als jij gaat behoren tot het volk van die grote Herder, als Gods Woord belangrijk wordt in je leven, dan zal je vaak ervaren dat je alleen staat, dat je een vreemdeling bent in deze wereld. ‘Heb de wereld niet lief’ is een van Gods waarschuwingen aan Zijn volk. Maar als je leeft in Zijn beloften en als je wandelt in Zijn gehoorzaamheid dan zal je daar weinig moeite voor hoeven te doen. De wereld heeft jou eenvoudig niet lief. Je hoort er niet meer bij. Dat betekent heus niet dat je altijd maar vijandig behandeld wordt, of dat je uitgelachen of bespot wordt. Maar je gezelschap zoeken velen ook niet graag. Kijk er dus niet vreemd van op als je vaak gedwongen wordt om apart te staan. Jouw thuis is dan niet meer hier. Je hoort niet in ‘Egypte’. En probeer je dus ook niet te vermengen met de ‘Egyptenaren’, hoe groot de verleiding daartoe soms ook zal zijn. Bedenk: je staat niet echt alleen. Jozefs vader en broers leefden te midden van een volk dat hen niet moest, niet echt accepteerde. Maar zij hadden Jozef. ‘En Jozef bestelde voor Jakob en zijn broeders woningen, en hij gaf hun een bezitting in Egypteland, in het beste van het land, in het land Raméses, gelijk als Farao geboden had. En Jozef onderhield zijn vader, en zijn broers, en het ganse huis van zijn vader, met brood, tot de mond der kinderkens toe.’ (Gen. 47:11, 12). Twijfel niet aan de macht van de Heere Jezus in deze wereld om hetzelfde te doen. Om de Zijnen een plaats te geven om te wonen, om hen in het leven te behouden. En sta dan ook naar geestelijk voedsel uit Zijn hand. Laat je hart verzadigd worden door onderwijs van Zijn lippen. En laat er in je ziel een gedurig verlangen zijn om meer van Hem te ontvangen.

